

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΑΤΤΙΚΑ.

Ἐχων πρό τινος χρόνου ἀντιγεγραμμένα ψηφίσματα δύο Ἀττικά προεκυλεύει ἀπό λίθων, ἀποκειμένων ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐταιρίας, ἐκδίδω αὐτά σήμερον μικροῖς μόνον γράμμασι, τὸ μὲν ἔνεκα εὐκαλίας μου, τὸ δὲ ἔνεκα ἐλλείψεως χώρου ἐν τῷδε τῷ φυλλαδίῳ, ὑπερπεπληρωμένῳ ἤδη, καὶ προσέτι, ἵνα μὴ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον ἡ δημοσίευσίς των. Ἡ δὲ γὰ-

ρὶν τῆς μείζονος πιστοποιήσεως τοῦ κειμένου μεγαλογράμματος ἔκδοσις δύναται νὰ γίνη ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ παρ' ἄλλων.

Εἶναι δὲ τὰ σήμερον ἐκιδόμενα δυστυγῶς κολοβά, ἀλλ' εὐτυγῶς πάλιν, εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα, ἕξ οὗ εὐκολύνεται ὅπως οὖν ἡ κατ' εἰκασίαν ἀναπλήρωσις τινῶν χασμάτων. Ὡσαύτως ὀηλῶ, ὅτι ἀμφοτέρων ὁ λίθος εἶναι Πεντηλῆσιος.

1.

-
 . . . ο . . .
 . . . νδ . . .
 . . . μεν Ι . . .
 . . . ἐν τῷ ἀγορά(ι) . . .
- 5 οἱς δὲ μῦται ε . . .
 . . . χοντα καὶ Ἑκατόν . . .
 . . . ες μουσικῆς καθάπερ . . .
 τὸ Ἡ(φα)ίστο καὶ τῆς Ἀθηναί(α)ς . . .
 Ἀθηναίο(ι)ς Ἡθῆν χρεῖ ἔχασαρσ ἀργύριον . . .
- 10 Ἡ(ε)ροποιό(ς) δ(ε) Ἡοίτινες Ἡεροποιείσα(ι) δι-
 α)κλε(ρ)οῖα) ἐκ τῶν δ(ικασ)τῶν Ἡένα ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ το Ι . . .
 ρ)χοὶ δ(ικα)κλεροσάν(ον, μετὰ τῶν τῆς βουλῆς διακλερο . . .
 ον τῆς βουλῆς Ἡοι δὲ λ(α)χόντες μισθοφορόντων καθάπερ Ι (ἐ-
 πι)μείλοντα(ι) τούτων· Ἡ(ο)ὶ δὲ κολακρῆται ἀποδιδόντων αὐτοῖς τὸ ἀργύριον· δια-
- 15 κλεροσάτο δὲ καὶ Ἡε θ(ο)λὲ σφῶν αὐτῶν Ἡεροποι(ο)ὺς δέκα ἀνδρας Ἡένα ἐκ τῆς φυλ-
 ῆς Ἡεκάστ(ε)ς, δῶναι δὲ (χ)αὶ ταῖς μετοικίαις τρεῖ(ς) βού(ς)· τούτων τ(ῶν) βού(ν) μὲν; Ἡοι Ἡ-
 εροποιοὶ (νε)μόντων (α)ὐτοῖς ὀμά τὰ κρέα· τῆς δὲ ποντῆς Ἡόπος (ἂν Ἡος κάλλιστα
 πενθθαί Ἡο(ι) Ἡ(ε)ροπ(ο)ιοὶ ἐπιμείλοσθον καὶ ἂν τις τι ἀκοσμέ(ι), (κο)λαζόντων Ἡοῦ·
 Τ· οἱ μὲν ζεμ(ί)ται μ(ε)χρ(ι) πε)ντέκοντα δραχμῶν καὶ ἐχγράφον ἐ(κ) τῶν καταλόγων· ἐ(α)-
 ν) δὲ τις ἀχ(ο)σι(ς) ἔ(ι) μ(ε)ζον(ος) ζεμ(ί)αις, τὰς ἐπιβολὰς ποιό(ν)τ(ον) δ(ε) (Ἡ)οι Ἡεροποι(ο)ὶ·
- 20 ι)Ν; ε(ς) ἂ(ν) πρ)υτανεύσων) . . . - ρ . . . ντο πο ἀρχοντος, τὸς δὲ βού(ς) . . .
 Α; ι) γο(. ἐπὶ τῶν βομῶν· Ἡοίτινες δὲ ἄρονται Ε; (π' ὄμων τὸς βού(ς); Ἡοι
 Ἡεροποι(ο)ὶ(ι) Ἡαιρέσθον) διακοσίαις ἐχ(ς) Ἀθε(να)ίων, τὴν δὲ λαμπάδα τελεῖν; τῆ(ι) πε-
 ν)τετεριδί (καὶ ταῖς Ἡεφ) ανστίαις, ποιόντο(ν) δ(ε) (Ἡ)οι Ἡεροποι(ο)ὶ . . .
- 25 . . Ι λαμπαδ(ε)δρομία. καὶ τὴν ἄλλον ἀγῶνα γίνεσθαι καθάπερ; . . .
 . τα)ν θεαί(ν) Ἡοι Ἡεροποιοὶ ποιῶσι, καὶ τὸ λοιπὸν ἔ(ν) δοκέι . . .
 ΟΞΕ ντων Ἡοι Ἡεροποιοὶ καὶ ται . . .
 Ν Ἡ(ο)ι δὲ λαμπάδαρ)χοι Ἡοι Ἡειρεμένοι ἐς τὰ Προμηθία . . .
 Τ(. πρ)οσἩελόσθον, τὸν δὲ βομῶν τῷ Ἡερα(ίσ)τοι

- 30 . . . το ποιεσάτο Ηε βολλέ καθότι άν αύτ(ι δοκῆ . . .
 . . . σθαι καθ' εμέραν έν τῆ τελεσταία πε(ντετεριδι
 . . . αν καθ' αναγορευέν καθότι άν κρηθῆ
 . . . οι και Ηοι άγονισται, τός δε κρη(τάς
 . . . περι) δε τῶν ἄθλων τῆς αναγραφῆς
- 35 ό δεῖνα εἶπεν· τὰ μὲν ἄλλα καθ(ά)περ τῆ βολλῆ· ἀναγραφ(ασάτω δε
 ἐν τῶ Ηιερεῖ Ηο γραμματεῦς Ηο τῆς β-
 ολης) δραχ(μῶς

Τρία ἦσαν τὰ τεμάχια τῆς στήλης τῆς ἐγούσης τὸ ἀνωτέρω κείμενον ὅτε εὐρέθησαν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1882, ἐν μέγα καὶ δύο μικρά. Ὑψος τοῦ μεγάλου 0,37, πλάτος 0,38, πάχος 0,14. Εὐρέθησαν ὁ ἐν Ἀθήναις μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Καπνικαρέας ὅπισθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ φανοποιοῦ Ὅθωνος Στατινοπούλου, ὅστις ἐδωρήσατο τὰ δύο εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν, (καὶ εἶναι νῦν καταγεγραμμένα ἐν τῷ Λιθίωνων καταλόγῳ ὑπ' ἀριθ. 3674. διότι τὸ ἔτερον τῶν μικρῶν ἀπωλείσθη οὐ πολὺ μετὰ τὴν εἴρεσιν. Ἀλλ' εὐτυχῶς εἶχε λαθῶν πρότερον ἀποτύπωμα αὐτοῦ χάρτινον ὁ Γεν. ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Παν. Εὐστρατιάδης καὶ μοὶ τὸ παρεχώρησεν εἰς χρῆσίν μου τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882. Ἐνηρμόσθη δὲ αὐτὸ στενόμακρον ὃν καὶ ἐνεσφηνώθη καλῶς εἰς τὰ ἀνωτέρω μέρη τῆς στήλης. Περιέχει δὲ περὶ τὰ 70 γράμματα ἀποτελοῦντα μέρος ἐσώτερον, ὅγι ἀκρῆνον, στίχων δώδεκα, τῶν ἀπὸ 8^{ου} μέχρι 19^{ου}, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ τῶν τοHe, λῆγον δὲ κάτω, ἔθνα τὰ δύο γράμματα χρ τῆς λέξεως (μῆ)χρ(ε) λίαν τῷ ὄντι εὐπρόσδεκτα διεσώθησαν.

Ἐκ στίχων τινῶν τοῦ κειμένου, εὐχερέστερον συμπληρουμένων διὰ εἰκασίας, μάλιστα δὲ τοῦ 15^{ου}, ἐξήχθη, ὅτι ἀνά 61 γράμματα ἴα εἶχε ποτε ἕκαστος στίχος. Ὅλιγὰς δὲ, κατὰ τὸ ἔθος μου, ἔδωκα συμπληρώσεις. Ἄλλοι θὰ προχωρήσωσι πλειότερον, δὲν ἀμφισβῆλλον, καὶ εὐχομαι αὐτίς ἐπιτυχίαν, μάλιστα εἰς τοὺς στίχους 21^{ον} καὶ 22^{ον}, ἔθνα πολλὴ κοπιήσας οὐδὲν ἐξεφρόντισα ἄξιον ἀναγραφῆς, ὅμως δὲ ἄς εἶπω, ὅτι τὰ ἐν μέσῳ τῷ 21^ῳ στίχῳ γασματώδη πολλαῖς ἐσεκέρθηον νὰ τὰ συμπληρώσω οὕτω ἔκπεριμέντο εἶς, παραδεχόμενος δηλ.

ὅτι σφαλῆς ὁ λιθοξόος παρέλειψεν ἐν ε, (καθὼς φαίνεται ὅτι ἐσφάλη καὶ ἄνω ἐν στίχῳ 9^ῳ γαράζας τὰ ξησαιρεε ἀντὶ ἐχσαιρεῖσθαι ἢ ἐχσαιρεῖν.) Ταῦτα δὲ ἤθελα οὕτω νὰ τολμήσω, ἐπειδὴ ἔβλεπα ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ ρ δύο κολοβῶν γραμμάτων τὰ ἀνω μέρη ὄντα ὀριζόντια ἔπειτα πάλιν ἀπεδείλιαστα. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δὲ στίχους εὐχομαι ἐπιτυχίῃ θεραπειαν, διότι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι, καθ' ὅσον ἤξεύρω, ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας.

2.

-
 Λαγορ; ακα
 λεις αμπατ
 υρτιε; πε Α
 ἐν πό(λε)ιον τῶν
- 5 τὸς στρα)τεγὸς τ(ὸ)ς μετὰ Ι
 ατον Ι Ι νοντονα
 ος Ηοδ' ἂν δανει-
 ις π(λ)ιν Ηαι τρι-
 μενος πλεν ἐπὶ τ-
- 10 Η)ος τ(ά)χιστα ἀποσ-
 οΙ, εἰ δὲ μὲ ἐσ(ά)χρ-
 σιν ; εἰς τὸ δ(ικ)α(σ)τέριον Ηο(ς ;
 τ(ά)χιστα) ἐθέλοντος ἀπι-
 κομίδε; τῶν νε(ῶ)
- 15 ν ;) ἐγ Μακεδονίας σ'
 ἐπιμ)ελεθῆναι Ηόπος
 ἂν) τα Ἀθέναζε καὶ π-
 αν κομίζεται Ηε
 φυ)λακῆν πέν ἀρίστ-
- 20 εν ἔαν δε μὲ π(ὸ)σαι ;) κατὰ ταῦτα, ὄφελ-
 εν δραχμῶς) Ι Ι Ηιεράς τῆ Ἀθ-

νοιαί) οντι και κομι-
 ΛΟΛ

Ἐξ Ἀθηῶν και τοῦτο τὸ τεμάχιον, ὕψους 0,24, πλάτους 0,15, πάχους 0,09. Ἐδωρήθη δὲ εἰς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν ἐν μηνί Νοεμβρίῳ τοῦ 1882 ὑπὸ τοῦ ἐγγεῖτου Ἐπαμ. Αμβροσιάδου, και εἶναι καταγεγραμμένον ὑπ' ἀριθ. Λιθίνων 3718. — Δυστυχῶς, ἀφοῦ προσέθηκα περὶ τὰ 75 γράμματα εἰς εἰκασίας εἰς τὰ τοῦ λίθου, βλέπω θετι οὐδαμῶ συνελγῆ λόγον κατάρθουσα νὰ κατασκευάσω οὔτε νὰ μαντεύσω ἡδυνήθη, ὡς πῶσα ἀρὰ γε γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος· ἀλλὰ φαίνεται πως ἐκ τῶν τριῶν προτελευταίων στίχων, θετι δὲν θὰ ἦσαν λιαν πολυγράμματοι. Βύχομαι τῶ μετ' ἐμὲ ἐκδότῃ νὰ θεραπεύσῃ πλὴν τῶν ἄλλων μάλιστα τὸν ἔνατον στίχον και νὰ διακρίνῃ, ἂν τὰ ἐκεῖ ἀρχαϊκὰ γράμματα τοῦ λίθου Π-ΕΝ ἀναγνωστὰ εἶναι κατὰ τὴν νεωτέραν ὀρθογραφίαν π.εἰρ ἢ π.εἰθ. Παρατηρῶ δὲ, θετι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἐλλίγων δημοσίων ἐγγράφων τῶν ἀνεργουμένων εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου και ἀναφερομένων εἰς τὰς σγῆσεις τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Μακεδονίαν, και διὰ τοῦτο ἀξίον σπουδῆς πολλῆς. Ἴδε τὰ ἄλλα ἐν CIA, I, ἀρ. 40—43.

Ἦς ἐπιμετρον ἄς ἐκδοθῆ σήμερον ἐνταῦθα και ἐν τοῦ ἔτους 388 πρ. Χρ. ψήφισμα κατὰ τι πλη-

ρέστερον ἢ ὅπως ἐν τῷ CIA, II, 1, ὑπ' ἀριθ. 13 ἐξεδόθη, τότε·

	Θ	ε	(ο	ι.
	Ἐδοξεν	τῆ	βο(υ)λῆ	και τῶι δῆμοι . . .
	ἢς ἐπρ	υτάνεν(εν,		
	ἰκθῆς ἐ	γραμμῆ(τευεν, ὁ δεῖνα ἐ-		
5	πισταί	ει, Πυργ(ων ἤρχεν, ὁ δεῖνα εἰ-		
	πεν' ἴπα	ινῆσαι /		
	οδώρο τ	ον Χιον (ἀρετῆς ἐνεκα και εὐνοίας		
	τῆς εἰς	(Ἀ)θηναί(ους, και εἶναι αὐτὸν πρ-		
	ρόζενο	(ν) και εἰ(εργέτην		
10	ψ)ησι			
			

Ἐάντων τῶν στίχων τὰς ἐξαγράμματος ἀρχάς, ὡς τὰς ἀπεγώρῃσα ἐνταῦθα διὰ γραμμῆς καθέτου, τὰς ἀνέγνων ἐπὶ λίθου Πεντελησιῦ, ὕψ. 0,19, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,08, ἐν ἡγοράσαμεν διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας τῆ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τοῦτου και εἶδα, θετι ἀνήκουσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀρ. 13 τοῦ Corpus, τὸν ἐκδοθέντα τῷ 1877. Εἶναι δὲ ἐλπὶς και ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ ἀριθμῶν νὰ συμπληρωθῶσιν οὕτω και κάλλιον ἔτι, προιόντος τοῦ χρόνου. — Κατεγρῶφῃ τὸ νέον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. Λιθίνων 3771.

Ἐν Ἀθῆναις, τῆ 20 Νοεμβρίου 1883.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΑΓΓΕΙΟΝ ΤΑΝΑΓΡΑΪΚΟΝ

(Ἔγρα Πίν. 7 και 7*)

Ἐκατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὁ ἔφορος κ. Σταματάκης ἀνέσκαψεν ἐν Τανάγρα παρα τὴν εἰς Θήβας ἀγρυσαν πεδινήν ὁδὸν τάφον, ἐν ᾧ εὐρέθησαν πλὴν πηλίνων τιῶν μορφῶν και πολλὰ ἀργεῖα, μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέγρυσαι τὰ ἐξῆς:

1) Σκύρος τριῶτος ὕψ. 0,175 (ἀριθ. τοῦ εὐρε-

τηρίου τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας 2382) ἔχων τρεῖς παραστάσεις. α'. και β'.) Γυνὴ ἐν γιγῶνι ποδήρει και ἀνευ κοσμημάτων κατὰ τὰς παρυφάς. Ἀμφότεραι φέρουσι ἄβας, ἡ δὲ οὖο, ὑπενοθυμίζουσι δὲ κατὰ τὴν τέγγην ἐν μικρῷ τῆν ἐν Μονάχῳ Εἰρήνην τοῦ Κηφισοδότου. γ'.) Ἀνὴρ ἐν γι-